

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 8C/266/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214856
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5712214856.12

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova ul. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421 so sídlom Grösslingova 4, 811 09, Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 27.09.2012 domáhal vo vzťahu k odporcovi náhrady majetkovej škody vo výške 125 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 €. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ, ako oprávnený subjekt navrhoval zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 5022922 dlžníkom: U. P., O.. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 14401/2010. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ na označenie exekučnej veci uviedol všetky informácie, ktoré sú mu známe, pretože exekučný súd navrhovateľovi neoznámil spisovú značku exekučného konania. Navrhovateľ poukázal na ust. § 44 ods. 2 exekučného poriadku. Bolo povinnosťou exekučného súdu podľa navrhovateľa rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu alebo exekučným titulom bola napr. notárska zápisnica. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, rozhodol o žiadosti udelenia poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 17.02.2011. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, omeškanie viac ako 150 dní. Zároveň navrhovateľ uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu. Exekučný súd mu neoznámil spisovú značku pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde.

Navrhovateľ postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, nakoľko v predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ v tomto období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 €, na udržiavanie a správu informačného systému 40 €, na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 €. Celkovo teda vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky sumu 125 €. Zároveň si navrhovateľ uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil, neskorým ukončením procedúry udelenia poverenia na vykonanie exekúcií súdnym exekútorom exekučným súdom, oprávnené záujmy navrhovateľa nasledovným rizikám: zánik povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolvencie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho konkrétnych nárokov a základných práv. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov. Ďalej navrhovateľ poukázal aj na ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy, a to neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou aj jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. V ďalšom navrhovateľ poukázal na nálezy Ústavného súdu SR týkajúce sa primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania sumu 276,60 €. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny Ústavného súdu SR, teda 660 Eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55 Eur za mesiac. Navrhovateľ uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania žaloby však odporca na žiadosť pozitívne nereagoval. Poukázal na to, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je založené v inom súdnom spise. Ako dôkaz na preukázanie týchto tvrdení navrhol aj pripojenie spisu Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku navrhovateľa na náhradu škody uplatňovanej v tomto konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľ požadoval, aby súd medzitimným rozsudkom v zmysle ust. § 152 ods. 2 veta druhá in fine O.s.p. rozhodol o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 5022922 dlžníkom (povinným) U. P., O.. XX.XX.XXXX v zákonom stanovenej lehote, a následne, aby súd rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 125 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 276,60 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V predmetnej žalobe navrhovateľ uviedol, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Martin by porušovalo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Preto navrhovateľ v zmysle ust. § 12 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci (tohto sporu) inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Martin sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer veci a k účastníkom konania.

Vzhľadom na zmätočnosť vyjadrenia navrhovateľa v súvislosti so vznesením námietky zaujatosti, navrhovateľ bol listom zo dňa 18.10.2012 vyzvaný, aby súdu oznámil, či vzniesol v predmetnej žalobe námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Martin a v prípade, že áno, aby konkretizoval vznesenú námietku zaujatosti v zmysle ust. § 14 a 15a O.s.p.. Podaním doručeným súdu 02.11.2012 navrhovateľ uviedol, že na výzvu odpovedá nasledovne: „Navrhovateľ nepodal súdu námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O.s.p.“. Z úradného záznamu je zrejmé, že zákonný sudca v predmetnej veci konštatoval, že sa vo veci necíti byť zaujatý, a to ani pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom konania alebo k ich zástupcom.

Uznesením zo dňa 12.12.2012 bol navrhovateľ vyzvaný, aby svoje podanie doplnil v lehote 10 dní, a to tak, že predloží súdu kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie príslušného nároku na náhradu škody, dôkaz o tom, kedy túto žiadosť doručil Ministerstvu spravodlivosti SR a potvrdenie o tom, ako bola žiadosť o predbežné prejednanie vybavená. Podaním doručeným 24.01.2013 zaslal navrhovateľ odpoveď. Jeho súčasťou bola aj fotokópia sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, kde prílohou tohto sprievodného listu bol aj zoznam žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, súd zažurnalizoval do spisu len výňatok zo zoznamu týchto žiadostí týkajúci sa Okresného súdu Martin.

Navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 24.01.2013, ani v následných podaniach, ktorými reagoval na jednotlivé opakované výzvy súdu, nepredložil kópiu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Doloženie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku je potrebné za účelom toho, aby súd vedel vyhodnotiť, či nárok uplatňovaný v konaní pred Ministerstvom spravodlivosti SR, a následne uplatnený v konaní pred súdom je totožný a vyvodzovaný z rovnakých skutkových okolností. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že za predbežne prerokovaný možno považovať len taký nárok, ktorý čo sa týka argumentácie, dôvodov a uplatňovanej výšky, je totožný s nárokom uplatňovaným v konaní pred súdom. S ohľadom na uvedené súd na preskúmanie právomoci, keďže ide v tomto prípade o tzv. delenú právomoc, potrebuje kópiu tejto žiadosti podľa § 15 a 16 z. č. 514/2003 Z. z.. V jednotlivých spisoch, na ktoré navrhovateľ vo svojich podaniach odkazuje, sa žiadosť o predbežné prerokovanie uplatňovaného nároku nenachádza. Navrhovateľ doložil súdu len sprievodný list opatrený prezenčnou pečiatkou Ministerstva spravodlivosti SR, z ktorého vyplynulo, že každá jednotlivá žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozostáva zo šiestich strán a jej prílohou je plnomocenstvo. Súčasťou tohto sprievodného listu bol aj "Zoznam žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody", ktorý pozostával zo 197 strán. Keďže ale navrhovateľ nedoložil súdu kópiu podanej žiadosti, súd nemôže preskúmať, či sa navrhovateľ voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky domáha toho istého nároku, a to čo sa týka argumentácie, dôvodov, skutkového stavu a uplatňovanej výšky ako žalobou uplatnenou na súde v predmetnom konaní, a teda nemožno preskúmať, či bola založená právomoc súdu na prejednanie sporu. V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa, že rovnopis návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nevyhotovoval z dôvodu hospodárnosti, a preto žiada, aby sa súd oboznámil s príslušnými spismi odporcu, kde sa nachádza originál žiadosti, súd poukazuje na to, že v súdenom prípade sa jedná o sporové konanie, kde dôkazné bremeno zaťažuje prioritne navrhovateľa, a to aj v smere preukázania predbežného prerokovania nároku, a teda následného preukázania základnej procesnej podmienky konania, ktorou je právomoc súdu na konanie a rozhodovanie v tejto veci. Túto povinnosť nemožno prenášať na odporcu, nakoľko dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje navrhovateľa, ktorého povinnosťou je ním tvrdené skutočnosti preukázať v každom jednotlivom prípade.

Uznesením zo dňa 06.02.2013 navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € za námietku zaujatosti. Proti rozhodnutiu dňa 18.01.2013 navrhovateľ doručil odvolanie. Krajský súd v Žiline sp. zn. 11Co/266/2012-41 zo dňa 15.04.2013 svojím rozhodnutím uznesenie Okresného súdu Martin zrušil.

Keďže ide v tomto prípade o tzv. delenú právomoc podľa § 8 O.s.p., a súd nemá za preukázanú základnú procesnú podmienku konania, súd konštatuje, že nemá právomoc rozhodovať o nároku navrhovateľa.

S ohľadom na uvedené, keďže nedostatok právomoci zakladá neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, súd konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Krajský súd v Žiline svojím rozhodnutím č.k. 11Co/239/2013-76 zo dňa 10.02.2014 uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd viazaný právnymi závermi vyslovenými v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline, pokračoval v konaní o uplatnenom nároku a vo veci vytýčil pojednávanie na deň 08.07.2014.

Podaním doručeným súdu 17.02.2014 zaslal odporca vyjadrenie k žalobnému návrhu. Odporca uviedol, že toto vyjadrenie je relevantné pre všetky konania vo veciach spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti odporcovi v senáte 8C. Odporca vo vyjadrení uplatnil procesné námietky, konanie vykazuje nedostatky, a to zmätočnosť podania. Navrhovateľ síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Navrhovateľ jednak namieta nezákonné rozhodnutie, a to rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zároveň namieta aj nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Podľa odporcu pri úspešnom uplatnení nároku na náhradu škody musia byť splnené tri podmienky súčasne, a to: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Čo sa týka rozhodnutia o poverení exekútora po 15 - dňovej lehote, tak k tomu odporca uviedol, že z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011 vyplýva skutočnosť, že 15 - dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Uvedené znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 - dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach, začatých po 01.06.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Pred 01.06.2011 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehote neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Ak nesprávnym úradným postupom má byť podľa navrhovateľa zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť oným nesprávnym postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Navrhovateľom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Nakoľko z citovaných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., konkrétne ust. § 6 ods. 1 je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnuté, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý už toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Predmetné rozhodnutia okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie taktiež nie je na mieste posudzovať. Navrhovateľ ďalej uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dluhu. V tomto smere odporca poukázal na viaceré uznesenia Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorých vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Odporca považuje za nevyhnutné v pravom rade poukázať na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15 - dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora

vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku), ak ho súd nepoverí, 15 - dňová lehota neplatí. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažností, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Odporca má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Zároveň odporca poukázal aj na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 - dňovej lehoty a v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote. Lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia buď 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené odporca vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 - dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, resp. pri ktorom došlo k uplynutiu 30 - dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. Ďalej sa odporca vyjadroval k materiálnej škode, ako aj k nemajetkovej ujme. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. považuje návrh navrhovateľa za právne neopodstatnenú a žiada, aby súd návrh proti odporcovi v celom rozsahu zamietol a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania s tým, že odporca si uplatňuje právo na náhradu trov konania. Predmetné vyjadrenie bolo zaslané právnomu zástupcovi navrhovateľovi poštou a bolo zaslané aj cestou mailu tak, aby sa mohol s ním oboznámiť ešte pred vykonaním nariadeného pojednávania.

Súd vec prejednal dňa 08.07.2014 podľa § 115a Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní išlo podľa jeho pôvodného názoru o drobný spor v zmysle § 29 ods. 6 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku (hodnota žalovanej pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 €),

Súd postupoval podľa ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Súd určil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 08.07.2014 o 13.30 hod., na ktorom aj verejne rozsudok vyhlásil. Na úradnej tabuli bolo zverejnené toto oznámenie o mieste o čase verejného vyhlásenia rozsudku dňa 01.07.2014 (čl. 107).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, ktoré boli doložené do súdneho spisu, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17Er/6163/2010 a návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, ktoré súdu doručil dňa 14.08.2014.

Krajský súd v Žiline svojim rozhodnutím sp. zn. 10Co 76/2014 zo dňa 29.04.2015 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Riadiac sa dôvodmi odvolacieho súdu prvostupňový súd nariadil termín pojednávania na deň 02.06.2015, ktorý však následne zrušil z dôvodu, že navrhovateľ dňa 28.05.2015 doručil návrh na prerušenie konania z dôvodu, že pred Okresným súdom Prešov prebieha konanie pod sp. zn. 7C 6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. Súd o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania rozhodol uznesením zo dňa 05.06.2015 a návrh zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2015 (potvrdené odvolacím súdom sp. zn. 9Co 497/2015 zo dňa 27.08.2015).

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 03.12.2015. Navrhovateľ opätovne dňa 23.11.2015 súdu doručil návrh na prerušenie konania z tých istých dôvodov, o ktorom prvostupňový aj odvolací súd právoplatne rozhodol (č.l. 167, 182). Súd uznesením zo dňa 24.11.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol (č.l. 198). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2015.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 04.02.2016. Navrhovateľ elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu súdu doručil dňa 29.01.2016 návrh na prerušenie konania, ktorý obsahom i z dôvodov bol totožný ako návrh na prerušenie konania zo dňa 28.05.2015, 23.11.2015, o ktorom súd už právoplatne rozhodol. Z týchto dôvodov súd vo veci vykonal dňa 04.02.2016 pojednávanie v neprítomnosti navrhovateľa ako aj odporcu, ktorý svoju neúčnosť ospravedlnil. Na pojednávaní dňa 04.02.2016 bolo konanie o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania zastavené z dôvodov, že o totožnom návrhu už bolo dvakrát právoplatne rozhodnuté.

Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er/6163/2010 súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý dňa 13.12.2010 podal na Okresný súd Martin žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na exekútorskom úrade pod sp. zn. EX 14401/10 vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: U. P., O.. XX.XX.XXXX, V. U., Z. XXXX/X pre vymoženie sumy 903 € s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 07.07.2010, spisová zn: SR 05601/10, právoplatný dňa 02.08.2010 a vykonateľný dňa 05.08.2010 a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 20.09.2010. Okresný súd Martin dňa 17.12.2010 uznesením č.k. 17Er/6163/2010-10 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.02.2011.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase podania žiadosti o udelenie poverenia /ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z./ štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Zákon č. 514/2003 Z. z. v § 9 ods. 1 považuje za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Na predmetné exekučné konanie sa vzťahuje zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd na základe tvrdení navrhovateľa uvedených v návrhu zistil, že tento si uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125 € a nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 €, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Martin. Nesprávneho úradného postupu sa mal Okresný súd dopustiť tým, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v zákonnej lehote. Súd preto v zmysle ust. zákona č. 514/2003 Z. z. zisťoval existenciu podmienok, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne, a to:

- 1) Nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o udelení poverenia
- 2) Vznik škody
- 3) Príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou

O nárokoch na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom rozhoduje súd. Poškodený sa však môže domáhať súdnej ochrany až potom, čo písomne požiadal príslušný orgán, teda v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie žiadosti o odškodnenie a tento orgán neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Vychádzajúc z ust. § 15 a § 16 zákona č. 514/2003 Z. z. v spojení s právnymi názormi, ktoré boli vyslovené v uznesení Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/239/2013-76 zo dňa 10.02.2014 súd konštatuje, že bolo preukázané, že žalobca dňa 25.09.2012 písomne požiadal príslušný orgán, teda Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku. Doručenie žiadosti potvrdil aj odporca v podaní zo dňa 17.02.2014 a napokon to vyplýva aj z podacej pečiatky odporcu na sprievodnom liste. Odporca uvádzal, že navrhovateľ mu neposkytol súčinnosť, lebo žiadosť nemala požadované náležitosti. Aj v prípade neodstránenia nedostatku žiadosti by v zmysle ust. § 16 ods. 2 vety za bodkočiarkou zákona č. 514/2003 Z. z. nebolo dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde, preto obsah žiadosti o predbežné prerokovanie nebol rozhodujúci. Súd nemal preukázané, že by nárok navrhovateľa na náhradu škody alebo jeho časti bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Pri posudzovaní námietky premlčania, ktorú vzniesol odporca vo vyjadrení k veci, súd vychádzal z tohto, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 13.12.2010, uznesením č.k. 17Er/6163/2010-10 zo dňa 17.12.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, súdnemu exekútorovi bolo uznesenie doručené dňa 17.01.2011, opravný prostriedok voči nemu podaný nebol a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.02.2011. Dňom doručenia sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ktorá mu mohla vzniknúť tým, že súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií do 15- dní od doručenia tejto žiadosti. Návrh na súd bol podaný 27.09.2012, a preto súd mal za to, že návrh na začatie konania bol v predmetnej veci podaný včas a námietka premlčania je nedôvodná.

Ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. považuje za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Na predmetné exekučné konanie sa vzťahuje zákon 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase podania žiadosti o udelenie poverenia súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Ako dôkaz na podporu svojich tvrdení o vzniku prietahov v konaní navrhovateľ navrhol pripojenie súdneho spisu exekučného súdu v exekučnej veci navrhovateľa proti povinnému F. B. pre vymoženie pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu na začatie konania uvádzal, že nemôže označiť spisovú značku exekučného konania, pretože mu ju súd neoznámil, tak ide o nepravdivé tvrdenie, nakoľko spisová značka predmetného exekučného konania bola uvedená v poverení na vykonanie exekúcie a ktoré bolo súdnemu exekútorovi riadne doručené. Súd vlastným šetrením zistil, že ide o exekučné konanie vedené na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Er/6163/2010. Z uvedeného exekučného spisu bolo preukázané, že dňa 13.12.2010 bola na tunajší exekučný súd doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej súd rozhodol dňa 17.12.2010 vydaním uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z pripojeného spisu jednoznačne vyplýva, že konanie bolo začaté podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 13.12.2010. O predmetnej žiadosti súd rozhodol uznesením o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia dňa 17.12.2010, teda po 4 dňoch od doručenia žiadosti a nie po 150 dňoch ako nesprávne uvádza navrhovateľ. Súd sa nemohol stotožniť so skutkovým tvrdením navrhovateľa, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, kedy mal byť súd v omeškaní viac ako 150 dní.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ argumentoval aj tým, že exekučný súd sa pri rozhodovaní o jeho návrhu dopustil zbytočných prietahov, čím porušil jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a požadoval, aby súd konštatoval porušenie uvedeného práva, súd k tejto požiadavke navrhovateľa uvádza, že existenciu zbytočných prietahov v súdnom konaní môže určiť len Ústavný súd SR, ktorý má právomoc rozhodovať o porušení ústavných práv fyzických a právnických osôb. Súd môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní v zmysle § 9 ods. zákona č. 514/2003 Z. z. len v prípade, tak ako to poukázal žalovaný vo svojom vyjadrení, ich konštatovania, či už vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažností na prietahy právoplatným rozhodnutím vydanom v disciplinárnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Navrhovateľ však nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť v zmysle ust. § 120 ods. 1 OSP v tomto sporovom konaní a netvrdil, a ani nepreukázal kedy, ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorým rozhodnutím zistil existenciu prietahov v súdnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu prvého stupňa.

Súd ma za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci konal v zákonnej lehote. Všetky úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonávané v súlade s exekučným poriadkom. Súd nemal v konaní preukázané žiadne prietahy v exekučnom konaní - teda opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup, ako jeden z predpokladov, ako bolo vyššie konštatované, pre

vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd preto návrh navrhovateľa, ako nedôvodný aj z týchto dôvodov v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, však ich právo na náhradu nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.